

Undervisningsminister, at naar jeg fremdrog den højtærede Ministers Slutningsbemærkninger under Fremsættelsen af Lovforslaget paa den Maade, jeg gjorde, var det, fordi der overfor mig er fremsat Udtalelser, som gaar i den Retning, at den Del af Befolkningen, som interesserer sig for Askov—Näas-Systemet, nærer en vis Frygt for, at vi ved at overtage Mikkelsens Skole vil give hans Sløjdretning et vist autoritativt Stempel fremfor den anden. Efter de Udtalelser, som den højtærede Minister nu fremsatte, mener jeg dog, at Askov—Näas-Retningen kan føle sig beroliget, idet den højtærede Minister sagde, at der til enhver Tid vil blive taget berettiget Hensyn til begge Systemer.

Harald Jensen: Jeg vil blot overfor den højtærede Undervisningsminister bemærke, at det ikke har været min Mening, at noget af de Beløb, der staar i Lovforslaget — hverken til Aksel Mikkelsen selv eller til hans Hustru —, skulde nedsættes, men jeg har ment, at man maatte kunne finde en anden Udtryksmaade. Jeg synes nemlig, det vil komme til atse noget ejendommeligt ud, at Aksel Mikkelsen kommer til at staa to Steder paa Finansloven, et Sted med 1,500 Kr. og et Sted med 4,000 Kr. Det maa kunne samles til een Sum, og hans Enke skal naturligvis have Pension af den samlede Sum.

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Jeg skal til det ærede Medlems sidste Bemærkning gøre den Rettelse, at Mikkelsen ikke vil komme til at staa eet Sted med 1,500 Kr. og et andet Sted med 4,000 Kr., idet det ene Sted vil blive meget mindre end 1,500 Kr. — det bliver jo kun Pensionen af 1,500 Kr. For øvrigt er dette jo Spørgsmaal, man kan overveje i Udvalget. Hvis man skulde ønske at faa Summerne opført paa en anden Maade, vil det vel nok være muligt at imødekomme et saadant Ønske.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) rettede et Spørgsmaal til mig, som jeg i og for sig mener, jeg ved mine forrige Udtalelser har besvaret, nemlig, om det er Meningen nu at foretrække den ene af de to stridende Retninger fremfor den anden. Det er det ikke. Grunden til Lovforslagets Fremsættelse er, som jeg sagde før, den, at Sløjdspektøren føler sig noget træt eller i hvert Fald ønsker et mere roligt Arbejde og derfor agter at trække sig tilbage fra sin Inspektørstilling og tilbyder Staten at overtage Skolen. Og Staten mener,

at da der nu efterhaanden skal sendes saa mange Lærere ud, er det rigtigt at have en Skole, og vil derfor gerne overtage Driften af den her omhandlede.

Med Hensyn til, hvad Forskellen er paa de to Retninger, skal jeg sige, at jeg ikke tror, det vil være heldigt, at vi her i Tinget fortsætter eller kommer ind paa de Stridigheder, der har været førte mellem de to Retninger. Man maa vist lade den Sag gaa sin Gang og haabe, at de efterhaanden kan nærme sig hinanden, saa at vi kun faar en enkelt Retning. Men skulde dette ikke ske, er der jo for øvrigt ikke noget galt i, at man paa et Undervisningsomraade har forskellige Retninger, der kan befrugte hinanden. Forskellen har vist nærmest været den, at der fra „Dansk Sløjds“ Side har været anket over, at Askov—Näas-Systemets Tilhængere ikke drev tilstrækkelig Klasseundervisning, men mere underviste den enkelte, medens „Dansk Sløjds“ tog hele Klassen med i Undervisningen. Fra Askov—Näas-Systemets Side hævdedes det deroverfor, at man netop ved at tage sig af den enkelte opnaaede bedre Resultater, og at det var uheldigt, naar man drev Undervisningen som Klasseundervisning. Til lige har der vistnok været nogen Uenighed om Værktøjet, idet „Dansk Sløjds“ har holdt paa visse bestemte Værktøjsformer, medens Askov—Näas-Retningen har lagt mindre Vægt paa disse Former. Disse forskellige Spørgsmaal maa man efter min Mening overlade til disse Retninger at uddebattere med hinanden, og de er vist nærmest uddebatterede. Den i Lovforslaget foreslaaede Ordning vil være heldig for Fremtiden, idet Staten paa en billig Maade og paa gode Vilkaar i det hele taget kommer i Besiddelse af en Skole, som er i Gang, og som har alt det Materiel, der skal bruges. Da vi faar Skolen uden væsentlige Udgifter, maa jeg anse det for en virkelig god Forretning for Staten.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Maegaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.